

hold, der rejses tiltale for. Endelig skal der efter *nr. 5* oplyses om omstændigheder, der agtes påberåbt under sagen, med hensyn til fastsættelse af foranstaltningen.

I *stk. 4* foreslås en bestemmelse om, at alternativ eller subsidiær tiltale er tilladt at angive i anklageskriftet. Bestemmelsen skal sammenholdes med § 476, stk. 3, om rettens adgang til at fravige tiltalen.

Det følger endelig af *stk. 5*, at anklageskriftet ikke må indeholde en fortegnelse over de beviser, der agtes ført, eller en redegørelse for retsspørgsmål. Bestemmelsen bygger navnlig på det hensyn, at sådanne angivelser i anklageskriftet vil kunne virke præjudicerende og i øvrigt ligge uden for det formål, som anklageskriftet tjener.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit X, kap. 10.3.2.1.

Til § 438

Bestemmelsen, der er ny, fastslår, at anklageskriftet skal udarbejdes på eller oversættes til et sprog, som den tiltalte forstår. Om gældende praksis på dette punkt henvises nærmere til betænkningens afsnit V, pkt. 2.

Kravet om, at anklageskriftet skal udarbejdes på eller oversættes til et sprog, som den tiltalte forstår, er ikke ensbetydende med, at man ved udformningen heraf skal anvende den tiltaltes modersmål. Det indebærer alene, at anklagemyndigheden ved valget af sprog i forbindelse med udformningen af anklageskriftet skal sikre, at tiltalte har de fornødne sproglige forudsætninger for at kunne forstå indholdet af den rejste tiltale.

Den foreslåede bestemmelse skal bidrage til at sikre, at det grønlandske retsvæsen lever op til de internationale forpligtelser, herunder særligt forpligtelser på menneskerettighedsområdet, der gælder for riget. Samtidig vil et krav om, at anklageskriftet udfærdiges på eller oversættes til et sprog, som den tiltalte forstår, være egnet til – i sammenhæng med de øvrige sprogmæssige tiltag inden for retsplejen – at styrke det grønlandske sprog i retsvæsenet.

Der henvises nærmere til betænkningens afsnit X, kap. 10.3.2.2.

Til § 439

Den foreslåede bestemmelse, der til dels svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens kapitel 5, § 20 a, sikrer i *stk. 1* landstingsmedlemmers immunitet med hensyn til tiltalerejsning i tilfælde, hvor der ikke foreligger samtykke fra Landstinget hertil.

Den gældende bestemmelse i kapitel 5, § 20 a, omfatter også immunitet med hensyn til frihedsberøvelse. Bestemmelsen vedrører alene tiltalerejsning samt immunitet med hensyn til ansvar for ytringer i Landstinget, jf. *stk. 2*, således at immunitet med hensyn til frihedsberøvelse reguleres i tilknytning til reglerne om tilbageholdelse i kapitel 5.

Der henvises i øvrigt til § 354 om immunitet for anholdelse og § 369 om immunitet for tilbageholdelse.

Udenretlig bødevedtagelse og konfiskation

Til § 440

Bestemmelsen svarer med enkelte sproglige ændringer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens kapitel 5, § 21. I modsætning til den gældende bestemmelse indebærer forslaget dog, at politiet kan vælge at *sende* anklageskriftet til sigtede med påtegning om adgangen til udenretlig afgørelse i stedet for at foretage forkyndelse heraf.

Ændringen bygger på det synspunkt, at i tilfælde, hvor den sigtede enten ikke ønsker en udenretlig afgørelse, eller ikke reagerer på tilkendegivelsen fra politiet, skal der under alle omstændigheder ske forkyndelse af anklageskrift og indkaldelse til hovedforhandling. For at undgå forkyndelse to gange i samme sag skabes der ud fra en ressourcemæssig betragtning derfor mulighed for, at den udenretlige bødevedtagelse kan sendes med almindelig post.

Efter den gældende bestemmelse kan den sigtede »erlægge en af politiet fastsat bøde«. Den ændrede formulering af bestemmelsen indebærer således en udtrykkelig fremhævelse af, at bødens størrelse skal være fastsat i tilkendegivelsen på anklageskriftet.

Anklageskriftet

Til § 441

Det følger af *stk. 1*, at politiet indleverer anklageskriftet til retten, og at sagen ved indleveringen er indledt ved retten. *2. pkt.* svarer til den danske retsplejelovs § 835, stk. 1, 2. pkt. Formålet med bestemmelsen er at fastslå begyndelsestidspunktet for sagens indenretlige behandling. Tiltalen anses således for rejst, når anklageskriftet er blevet indleveret til retten.

I *stk. 2, 1. pkt.*, er fastsat, at politiet samtidig med indleveringen af anklageskriftet efter *stk. 1* skal sende dette til tiltalte. Bestemmelsen svarer derved til den gældende bestemmelse i retsplejelovens kapitel 5, § 20, stk. 1, 2. pkt., hvorefter tiltalte skal »underrettes om anklageskriftet«.